Hipòtesis

Jo no vaig ser a l'acte de l'entrada en servei de la rotonda que l'Estat ha construit a l'N-260 (aquella carretera que els anys de les vaques grasses havia de ser desviada de Vilafant i Figueres per trobar-se amb el cinturó de ronda després de passar sota (!) el castell de San Fernando; no sé si aquest projecte faraònic està encara viu o ja dorm la pau dels sants); no vaig ser-hi perquè encara que era obert al públic (sembla ser que els reclamants de l'obra, excepte els polítics, no s'hi van presentar oblidant-se d'un signe de cordial agraïment), ja estan al corrent, benvolguts lectors, del meu absolut desacord amb el que considero un malbaratament de recursos públics (una previsió de 600.000 euros que, amb les rebaixes, i si no surten costos amagats, han quedat en uns 440.000, ja està bé!) per un problema que podia haver estat resolt amb molta menys despesa innecesària, amb un simple grup semafòric mínimament intel·ligent; una mica més, això sí, que el de la plaça de la Palmera de Figueres.

Jo no hi vaig a ser, però m'ha dit un pardalet que, davant la també no participació general dels regidors de l'oposició figuerenca (ERC, CUP, PSC, C's i CxF), qui sí hi va assistir, a banda de la representant del PP Olmedo, és el regidor, ja no sé com anomanar-lo, si adscrit o no adscrit, Manel Toro, d'UDC. Jo ja l'havia vist el día anterior en una imatge publicada al Facebook i, la veritat, encara que em va sobtar la seva presència, no per res especial sinó simplement perquè vaig pensar que si només assistíen els membres de l'equip de govern i ell no en forma part (o segons com sí? Estic fet un embolic), doncs que, contràriament a la famosa dita, «brillava amb la seva presència», no vaig donar-li més importància. Però el meu avisador m'ha posat al corrent de l'animada conversa que el nostre subjecte polític de comentari va mantenir amb el seu ex-company de disciplina partidista, l'actual delegat del Govern a Catalunya n' Enric Millo, i m'ha transmès una seva hipòtesi, qui sap si una mica agosarada però en absolut descabdellada a tenor de les orteguianes circumstàncies d'uns, d'altres i de tot plegat: no serà, em diu, que Toro vol intentar un acostament al PP? Perquè, és clar, si fos així, de quina via d'aproximació més comprensiva podria disposar que la de l'antic dirigent unionista ara cap del PP a Catalunya?, i així el PP podria guanyar credibilitat catalana.

No nego la possible versemblança de les hipòtesis del meu contertuli però em recordo de quan un dirigent pepero em va dir que no s'havien de preocupar dels vots espanyolistes perquè a qui votarien sinó al PPcat, i que el tenien de fer era guanyar base electorat intentant incorporar el catalanisme moderat. Des de llavors d'una banda s'ha incrementat l'independentisme i de l'altra Ciutadans els ha menjat els fonaments.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/alt-emporda/2017/04/15/hipotesis/840699.html?utm_source=rss